

V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU • ROK B

Ewangelia: J 12, 20–33

Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, a jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne.

Pilnie poszukiwani

Idąc za wskazaniem Ewangelii chcemy uświadomić sobie, jakich ludzi potrzebuje świat, nasza ojczyzna, aby czuć się bezpiecznie, aby żyć po ludzku.

Dzisiaj, kiedy człowiek za przysłowiowe 30 srebrników potrafi zaprzedać siebie, swoją duszę, potrzeba ludzi, którzy gotowi są dać na co dzień świadectwo, że „Nie samym chlebem żyje człowiek” (Mt 4, 4).

Potrzeba ludzi, którzy w obliczu prześladowań, strachu, lęku przed nędzą, chorobami, katastrofami, umieliby pamiętać o słowach Jezusa: „Miejcie odwagę, Jam zwyciężył świat” (J 16, 33). „Niebo i ziemia przeminają, ale słowa moje nie przeminają” (Mt 24, 35). Potrzeba ludzi, którzy w świecie nienawiści, przemocy będą umieli świadczyć, że zasadą ich życia jest przykazanie miłości Boga i człowieka.

Potrzeba ludzi, którzy w sytuacjach nadużycia alkoholu pozostaną wierni napomnieniu św. Piotra: „Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć” (1 P 4,8). Potrzeba ludzi, którzy w świecie materializmu teoretycznego i praktycznego, w świecie egoizmu pamiętaliby, że „Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity” (J 12, 24).

Przyjacielu! Iść za Chrystusem, który jest drogą człowieka, to jedyny sposób gwarantujący zbawienie. Trzeba, abyś okazał się ziarnem, które umie obumierać, aby przynieść obfity plon. Jest to konieczne, abyś mógł skorzystać z zaproszenia Chrystusa „Kto by chciał mi służyć, niech idzie za mną.”

ks. Ireneusz

Czy wiesz, że...

Etiologia (gr. aitia – przyczyna, logos – słowo, nauka). Wyjaśnienie czegoś – zwyczaju, czynności, kultowej, imienia, nazwy miejsca, budowli – za pomocą opowiadania o powstaniu danego zjawiska lub rzeczy. Takie etiologie występują również w Biblii. Etiologia opiera się często na wydarzeniu historycznym, ale trudno już do zrekonstruowania.

Etyka (gr. ethos – przyzwyczajenie, obyczaj, zwyczaj). Etyka jest jedną z dyscyplin filozoficznych (nazwana także filozofią moralności), która zajmuje się uzasadnieniem tego wszystkiego, co składa się na życie praktyczne i polityczne. Moralność udziela raczej odpowiedzi na pytanie: „Co powinienem czynić?”, natomiast etyka jest usystematyzowanym uzasadnieniem moralności. Przedmiotem etyki są dobro i zło, wartość, sumienie, cnoty, wolność człowieka, sens życia. Wiele zasad etycznych można wywieść z istoty człowieka (np.: z jego miejsca w kosmosie) i na tej podstawie także racjonalnie uzasadnić. Etyka chrześcijańska uwzględnia biblijne wypowiedzi o człowieku, np.: że jest on stworzeniem Bożym i został powołany do naśladowania Jezusa. Etyka Chrześcijańska dochodzi zatem czasami do innych rezultatów (np.: Kazanie na Górze) niż etyka filozoficzna. Wobec potrzeby działania w zakresie ogólnoswiatowym dostrzega się pilną potrzebę prowadzenia intensywnego dialogu między różnymi światopoglądami na temat zasad etycznych w celu wypracowania pewnego rodzaju etyki ogólnoludzkiej czy ogólnoswiatowej.

Eutanazja (gr. euthanasia – dobra śmierć, pomoc w umieraniu). Słowo „eutanazja” jest wieloznaczne. Z jednej strony oznacza bezpośrednie zabicie człowieka za jego zgodą lub bez niej, aby skrócić cierpienia związane z chorobą, albo samo umieranie. W czasach narodowego socjalizmu zabijanie „bezwartościowego życia” nazywano też eutanazją. Dlatego słowo to jest obciążone złymi skojarzeniami. Oprócz tego dowolnego przyspieszenia śmierci istnieje pomoc w umieraniu, w sensie łagodzenia agonicznych cierpień dzięki podawaniu umierającemu

**Ukrzyżowany
przybity jako dekoracja
pojemnika na śmieci.**

**A jednak nawet tu jesteś
na właściwym miejscu.**

**Przyjmujesz wszystkie
nasze śmieci**

w swej bezgranicznej miłości.

POWOŁANIE DO ŻYCIA W MAŁŻEŃSTWIE I RODZINIE

- Czy rzeczywiście jesteśmy bezradni?

- O czym powinniśmy wiedzieć ?

Dokument ukazuje jakie życie wiódł Józef i Maryja w Nazarecie. Jak bardzo jednoczyli się z Bogiem na najbardziej codziennych drogach, jak ta codzienność stawała się szkołą Ewangelii i wprowadzała na drogę uświęcenia.

Dokument z całą mocą podkreśla i wskazuje wszystkim wątpiącym i szukającym rozwiązań wychowania młodzieży bez nałogów, miłujących prawdę i uczciwie życie zgodne z zasadami, że od Świętej rodziny możemy się wiele nauczyć. „Lekcja ta jest przekazywana do dziś w chrześcijańskich obyczajach : pomocy rodzinnej i sąsiedzkiej, wspólnego posiłku, modlitwy i świętowania, błogosławienia potomstwa, uczenia dzieci znaku krzyża i innych modlitw, szacunku dla chleba, wieszania krzyża i obrazów religijnych, opieki nad chreśniakami, zapraszania do stołu ubogich.(...)”

„Sobór Watykański II określa rodzinę mianem *głębokiej wspólnoty życia i miłości*. Wspólnota ta dochodzi do głosu w szczególnie sposób w procesie wychowawczym, czyli w procesie umacniania i rozwijania człowieczeństwa dzieci przez budzenie zaufania, przykład życia i kształtowania wzorców osobowych. Chrześcijański dom rodzinny

jest zarazem szkołą życia chrześcijańskiego i *szkołą bogatszego człowieczeństwa*.

W dokumencie znajdujemy słowa, które podkreślają, że wychowanie do godnego życia rozpoczyna się już od poczęcia. Jest to bardzo ważne a tak zaniedbywanie w dzisiejszym świecie. Bardziej zwraca się uwagę co dziecko powinno posiadać niż co powinno otrzymać jako wyposażenie duchowe od rodziców. „Pierwsze miesiące życia nowego człowieka w łonie matki stwarzają szczególną więź, która w znacznej mierze ma charakter wychowawczy – wpływ na człowieczeństwo dziecka. Prawdziwie chrześcijańska matka z radością przyjmuje rozwijającego się pod jej sercem człowieka. Z kolei ojciec czuje się obdarowany macierzyństwem żony, świadomie angażuje swą męskość i ojcostwo w oczekiwaniu mającego się narodzić dziecka, a o ile to możliwe także w sam moment jego przyjścia na świat. Choć cały ten proces przebiega od rodziców ku dziecku, to jednak odpowiada mu swoisty wpływ dziecka na rodziców” i w tym miejscu dokument w sposób szczególnie zatrzymuje się na tym procesie wychowania do godnego życia poprzez ukazanie roli wychowawczej dziecka, jego wpływu na rodziców, którzy

stają się nauczycielami i wychowawcami nie tylko własnego dziecka, rodziny, bliskich ale całego szerokiego otoczenia. Potrafią dzielić się miłością z innymi rodzicami przekazując sobie w sposób bardzo skuteczny tę miłość. Stają się przykładem, który podkreśla Ojciec Święty Jan Paweł II w Encyklice Familiaris consortio pisząc o *solidarności rodzin*.

Wiele niepewności narosło wobec potrzeby wprowadzenia do szkoły podstawowej edukacji o życiu seksualnym człowieka. Te niepewności są słuszne z obawy przed nieodpowiednimi nauczycielami, do których rodzice swych dzieci nie mieliby zaufania. Potrzebna jest bowiem rodzicom dziecka wiedza co taki nauczyciel ma w programie, jaki kurs ukończył, czy jest godny zaufania, aby prowadzić dziecko zgodnie ze światopoglądem chrześcijańskim rodziców. Czy nie lekceważy spraw wiary i czy kładzie odpowiedni nacisk na wychowanie do życia w czystości. Rodzice nie tylko mają prawo do zdobycia tego rodzaju wiadomości o wykładowcy, ale i obowiązek w sumieniu.

cdn.

Ziarna Nadziei 2000

Pewien młody człowiek miał sen. Śniło mu się, że wchodzi do sklepu. Za ladą stoi anioł. Zaskoczony młody człowiek z pewnym zażenowaniem pyta anioła:

„Co tutaj można kupić?”

Anioł odpowiada uprzejmie:

„Wszystko, czego Pan sobie życzy”

Młody człowiek z pośpiechem zaczyna wyliczać: „W takim razie poproszę o więcej solidarności i miłości pomiędzy ludźmi, proszę o koniec wszystkich wojen i kłótni, proszę o lepsze warunki dla biednych na całym świecie, o pracę dla bezrobotnych, o usunięcie niesprawiedliwości...”

Anioł przerywa mu w połowie słowa.

„Przepraszam młody człowieku, ale Pan mnie źle zrozumiał. My tutaj nie sprzedajemy owoców. My sprzedajemy tylko ziarna.”

1-2 kwietnia 2000 r. odbyło się Pallotyńskie Czuwanie Młodzieży i Maturzystów w Częstochowie (na Jasnej Górze). Zgromadziło się około tysiąca młodych z całej Polski m. in. z Radomia, Kielc, Czarnej i okolic, Krakowa, Poznania, Ożarowa Mazowieckiego...

W spotkaniu uczestniczyli nie tylko maturzyści, lecz młodzież, która dopiero będzie przeżywać ten „koszmar” za rok lub dwa. Pociuszając było to, iż zjechali się młodzi nie należący do organizacji Ruchu Światło – Życie.

Jasna Góra jest to miejsce nadziei, cudów, nawróceń. Jedyne magiczne miejsce w Polsce!

Nadzieja nie jest wcale matką głupich. Jest matką godważnych śmiertelników, którzy nie boją się

sięgać w przyszłość. Człowiek, który nie ma choć odrobinki nadziei – jest przegrany.

Czuwanie odbyło się według określonego (narzuconego) planu. Na początku wszystkie autokary parkowały w Dolinie Miłosierdzia (na ul. Kordeckiego). Toteż tu przywitała

nas kolacją (może niekoniecznie pyszną), pod postacią... bigosu. Muszę przyznać, iż prawie połowa gości nie była zachwycona z tego niezwykle oryginalnego posiłku.

O godz. 19.00 odbyło się uroczyste powitanie wszystkich młodych, które poprowadził ks.

Zbigniew Rembisz oraz ks. Jan Oleszko.

15 minut później przeszliśmy do małego, lecz niezwykle uroczego kościółka, gdzie odbyło się „przygotowanie do siewu”. Odpowiedzialny był za to ks. Jacek Smyk i klerycy (w tym nasz Radomianin – Michał Raus). O godz. 20.30 odebraliśmy świece i wyruszyliśmy we wspólną wędrówkę na Jasną Górę.

O godz. 21.00 w Kaplicy Jasnogórskiej rozpoczął się apel, po którym rozważaliśmy teksty Pisma Św. i śpiewaliśmy piosenki. Już o godz. 1.00 w nocy wszystkim kleiły się oczy, lecz natychmiast się ożywili, kiedy Emanuel i Konrad z naszej oazy przedstawili fantastyczną pantomimę, która wzruszyła wszystkich.

Pod koniec czuwania w czasie „Godzinek” każdy mógł przyklęknąć przed obrazem Maryi i popatrzeć jej żarliwie oczy – z wiarą, ufnością i nadzieją. Otrzymaliśmy wtedy woreczki z ziarnem, abyśmy mogli je zasadzić w doniczce i hodować jako „Słowo Boże”.

Na tym polega Zbawienie, które Chrystus nam przyniósł: Ono już jest i jeszcze go nie ma, Ono nie jest jak czarodziejska różdżka, która w mgnieniu oka przemieni świat. Jego Zbawienie jest jak zaczyn, który powoli działa lub jak ziarno, które kiełkuje, wschodzi i wzrasta. Dlatego Chrystus zawisł na krzyżu, abyśmy nie stracili cierpliwości i nie rezygnowali.

Życzę wszystkim maturzystom jak najmniej stresu, a jak najlepszych wyników!

Agata Menert

Czym jest Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym

Przyjdź Duchu Święty!

*Przyjdź i uzdrow wszystkie choroby
ludzkiego ducha!*

Przyjdź i napelnij nas Swoją Mocą!

Katolicka Odnowa Charyzmatyczna ma 33 lata. 14 marca 1992 r. Papież skierował do wspólnot Odnowy w Duchu Świętym przez Radę Biura Międzynarodowej Katolickiej Odnowy w Duchu Świętym te słowa:

„Chętnie przyłączam się do Was, gdy wyśławiacie Boga za owoce, jakie Odnowa w obfitości wniosła w życie Kościoła. Powstanie po II Soborze Watykańskim Odnowy jest szczególnym darem Ducha Świętego dla Kościoła... Niewątpliwie jednym z najważniejszych skutków duchowego przebudzenia jest rosnące pragnienie świętości, widoczne tak w życiu poszczególnych jednostek, jak i całego Kościoła”.

Każdy z nas odniesie korzyść i wzrośnie, jeżeli otworzymy w swym sercu przestrzeń dla Ducha Świętego. Duch Święty pragnie, abyśmy byli wolni wewnątrz, gdyż on sam jest pełnią wolności, aby naszego wnętrza nie zanieczyszczały urazy, nieprzebaczenia, zazdrość, zawiść, żądze, zniewolenia, uzależnienia, abyśmy w lustrze naszej duszy zobaczyli rzeczywistość Boga.

Duch Święty pragnie, abyśmy nasycili się Nim, tym czym On jest: niewysłowio-

ną radością, nadprzyrodzonym pokojem, ufnością, zawierzeniem, miłością.

Brak słów, kiedy chcemy powiedzieć, czym Duch Święty może nas obdarzyć, bo On chce nam ofiarować siebie, czyli Boga samego. Odczuwamy, że w żadnym

towarzystwie nie czujemy się tak dobrze, jak w Jego obecności.

Każdy potrzebuje chrztu w Duchu Świętym. Chrztus w Duchu Świętym

i otrzymanie charyzmatów należą do tych spraw, które kojarzą się z Odnową. Ostatnie badania Kiliana McDonella i George'a Montagne'a ukazały, że pisarze wczesnochrześcijańscy uważali chrztus w Duchu Świętym za integralną część inicjacji chrześcijańskiej. Częścią działania Ducha Świętego obecnie jest kierowanie uwagi na rzeczy istniejące w Kościele od Pięćdziesiątnicy. Człowiek wierzący powołany jest do zwycięstwa nad sobą, nad tym co krępuje jego wolną wolę i czyni ją poddaną złu.

Teraz możemy to uczynić pozwalając Duchowi Świętemu, by nas odnowił w głębi naszej istoty i przygotował do służby dla Kościoła i Świata. Tym wszystkim jest Odnowa w Duchu Świętym. Bóg jest naszym najlepszym Ojcem i nikomu nie odmówi błogosławieństwa i pomocy, jeżeli na nowo otworzymy nasze serca i życie dla Ducha Świętego.. I powiemy jak św. Paweł: „Dzięki składam Temu, który mnie przyoblekł mocą, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi mnie, ongiś bluźniercę, prześladowcę i oszczercę. Dostałem miłosierdzia, ponieważ działałem w nieświadomości i w niewierze” (Tym 1, 12-14).

Grażyna Wilusz

Dar uzdrowienia

W sierpniu 1997 roku Jezus odmienił moje życie. Właśnie w tym czasie moi sąsiedzi, po przyjscie z rekolekcji, zaczęli się za mnie modlić, wiedząc, że jestem chora i biorę bardzo dużo leków. Widzieli, jak Jezus uzdrawiał i pragnęli wstawić się do Boga w mojej intencji. Modlili się codziennie, prosząc Ducha Świętego, aby przyszedł do mnie z darem uzdrowienia. Początkowo były to tylko prośby o zdrowie, później zaczęliśmy wspólnie wielbić Boga, czytaliśmy Pismo Święte, a następnie modliliśmy się indywidualnie za każdego. S p o -

tykaliśmy się codziennie wieczorem na modlitwie, rezygnując z oglądania telewizji. Wybraliśmy rozmowę z Bogiem. Po około trzech miesiącach wytrwałej modlitwy, Jezus uzdrowił mnie z nieuleczalnej choroby tężyczki i niedoczynności tarczycy, na które chorowałam od 1991 roku. Kilkakrotnie badania dały dobre wyniki. Uzdrowienie zostało potwierdzone w czerwcu ubiegłego roku badaniami w Warszawie.

Chrystus doprowadził mnie do prawie codziennego uczestniczenia w Eucharystii. Wiedząc, że Jezus

żyje i uzdrawia, modłę się z innymi, prosząc o zdrowie i potrzebne łaski dla nich.

A z sąsiadami spotykam się wieczorami, aby czytać Pismo Święte i wielbić Boga.

Doświadczyłam wielkiej miłości i miłosierdzia Bożego. Dziękuję Bogu za wszystko. Jeżeli Ty, siostró i bracie pragniesz doświadczyć miłości Bożej zapraszam Cię do naszej wspólnoty.

Bóg kocha Ciebie dzisiaj takiego, jakim jesteś i czeka na Ciebie.

Maria Sowińska

INFORMACJE

1. Dziś Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym o godz. 17.00.
2. Gorzkie Żale dla dzieci w środę, 12 kwietnia, o godz. 16.30.
3. W środę, 12 kwietnia o godz. 19.00 w kaplicy św. Rodziny spotkanie Odnowy w Duchu Świętym.
4. W czwartek, 13 kwietnia o godz. 9.00 Msza św. dla chorych, cierpiących i ludzi starszych. Po Mszy św. błogosławieństwo chorych Najświętszym Sakramentem. Różaniec i okazja do spowiedzi od godz. 8.30.
5. W piątek Droga Krzyżowa:
 - dla dorosłych o godz. 7.30 i 17.30,
 - dla dzieci o godz. 16.30,
 - dla młodzieży w kaplicy św. Rodziny o godz. 19.00.
6. Chorych odwiedzimy w piątek, 14 kwietnia. Prosimy zgłaszać tych chorych do których nie chodzimy w I Piątki Miesiąca.
7. W sobotę, 15 kwietnia o godz. 10.00 w kaplicy św. Rodziny dzień wspólnoty ministranckiej i scholi dziecięcej.
8. Dziś i w Niedzielę Palmową młodzież oazowa będzie sprzedawać przed kościołem palmy i kartki świąteczne. Cena palmy 2 zł. Kartki świąteczne zostały wykonane własnoręcznie przez dzieci i młodzież. Dochód ze sprzedaży zostanie przeznaczony na dofinansowanie dla ubogich dzieci i młodzieży, aby umożliwić im wyjazd na oazy wakacyjne. Serdecznie dziękujemy za wszelkie ofiary złożone na ten cel.
9. Wszystkim, którzy w ubiegłą niedzielę złożyli ofiary na dalsze prace przy kościele składamy serdeczne podziękowania - Bóg zapłać.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Jakub Styriek

ZYCZENIA

W 50. rocznicę ślubu Leokadii i Józefa;
w 45. rocznicę ślubu Ireny i Jana;
w 31. rocznicę ślubu Danuty i Jerzego;
w 15. rocznicę ślubu Joanny i Krzysztofa;
w 1. rocznicę ślubu Ewy i Wojciecha;
w 50. rocznicę urodzin Stanisława;
w 25. rocznicę urodzin Agnieszki;
w 23. rocznicę urodzin Piotra;
w 18. rocznicę urodzin Karola
wielu łask Bożych oraz
opieki Matki Przenaj-
świętszej życzy

Redakcja

QUIZ WIELKOPOSTNY

1. Którego dnia w tym roku, rozpoczął się Wielki Post?

- a) 12 marca
- b) 8 marca
- c) 21 marca

2. W okresie Wielkiego Postu w piątki rozważane są:

- a) Gorzkie Żale
- b) Droga Krzyżowa
- c) Różaniec

3. Ile dni trwa Wielki Post?

- a) 50
- b) 40
- c) 42

4. Na sześć dni przed Paschą Pan Jezus i Jego uczniowie udali się do:

- a) Nazaretu
- b) Jerozolimy
- c) Egiptu

5. Gdzie modlił się Pan Jezus przed pojmaniem?

- a) w świątyni
- b) w Ogrodzie Oliwnym
- c) na pustyni

6. Podczas pojmania Jezusa jeden z Jego uczniów wy dobył miecz i zranił strażnika. Co mu odciął?

- a) palec
- b) rękę
- c) ucho

7. Jakie dwa Sakramenty ustanowił Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy?

- a) Sakrament Bierzmowania
- b) Sakrament Kapłaństwa
- c) Sakrament Eucharystii

8. Co spożywał Pan Jezus i apostołowie podczas Ostatniej wieczerzy?

- a) Chleb
- b) Ryby
- c) Mannę

9. Kto został ukrzyżowany razem z Jezusem?

- a) Judasz
- b) Barabasz
- c) dwaj złoczyńcy

10. W którym dniu Wielkiego Tygodnia Pan Jezus umarł na krzyżu?

- a) w poniedziałek
- b) w piątek
- c) w czwartek

11. W który dzień Wielkiego Tygodnia nie jest odprawiana Eucharystia?

- a) w sobotę
- b) w czwartek
- c) w piątek

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Monika Grzesiak, Luiza Bojerska, Agata Menert.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72